

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/345/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112243994
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112243994.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Moniky Juskovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova, Bratislava, 4 proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/449/2012-67 zo dňa 02.04.2015 a uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/449/2012-78 zo dňa 29.05.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok.

Potvrdzuje uznesenie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobami podanými na Okresnom súde Vranov nad Topľou domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovú ujmu z dôvodu, že Okresný súd Vranov nad Topľou nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora. V konaní, pôvodne vedenom pod sp. zn. 5C/634/2012, sa domáhal náhrady škody 175 eur a nemajetkovej ujmy 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/635/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/636/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/637/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 608,52 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/638/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/639/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 608,52 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/640/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/641/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/642/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 608,52 eura, v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/643/2012 domáhal sa náhrady škody vo výške 175 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 608,52 eura.

Súd prvého stupňa z dôkazov - listín z exekučných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou zistil, že vo veci vedenej pod sp. zn. 3Er/7/2014 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená súdu dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 25.09.2012; exekučné konanie bolo začaté dňa 09.01.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 3Er/425/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 25.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 11.11.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/431/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 24.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 11.11.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 8Er/118/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 24.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 19.04.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 6Er/164/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 28.05.2010; exekučné konanie bolo začaté dňa 20.05.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 8Er/374/2014 (správne 8Er/374/2004-pozn. odvolacieho súdu) zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 24.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 21.10.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 7Er/142/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 28.05.2010; exekučné konanie bolo začaté dňa 06.05.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 8Er/376/2014 (správne 8Er/376/2004-pozn. odvolacieho súdu) zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 24.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 21.10.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 9Er/374/2014 (správne 9Er/374/2004-pozn. odvolacieho súdu) zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 24.09.2009; exekučné konanie bolo začaté dňa 21.10.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 3Er/427/2004 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 28.05.2010; exekučné konanie bolo začaté dňa 11.11.2004.

Z exekučného spisu sp. zn. 3Er/390/2003 zistil, že žiadosť o zmenu súdneho exekútora bola súdu doručená dňa 02.07.2009, rozhodnuté o nej bolo dňa 28.05.2010; exekučné konanie bolo začaté dňa 29.10.2003.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že žaloba dôvodnou nebola. Exekučný súd pri rozhodovaní o žiadostiach oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal v posudzovaných veciach priebežne bez zbytočných prietahov a k nesprávnemu úradnému postupu vo forme zbytočných prietahov nedošlo (a to aj s prihliadnutím na enormné množstvo návrhov podávaných v jeden deň žalobcom), čím nebol splnený základný predpoklad pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd prvého stupňa zdôraznil, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v príčinnej súvislosti s nerozhodnutím o zmene exekútora ani nemôže dôjsť k vzniku materiálnej škody, pretože pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie. Pokiaľ majetková škoda mala žalobcovi vzniknúť z dôvodu administratívnej činnosti v súvislosti so správou pohľadávky, z tvrdení žalobcu je zrejmé, že správa pohľadávky sa vykonáva aj v priebehu jej exekučného vymáhania. Potom však tieto náklady vznikajú bez ohľadu na to, kto je súdnym exekútorom. Keďže súd prvého stupňa nemal za preukázaný základ nároku, nebolo podľa neho potrebné zvlášť sa zaoberať žalobcom predloženým znaleckým posudkom.

Rozhodnutie o veci samej súd prvého stupňa právne odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.09.2005 a od 01.09.2005.

Výrok o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že postupom súdu prvého stupňa sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa nesprávne

právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd prvého stupňa rozhodol o veci na základe „inšpirácií“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a potom čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí. Súd prvého stupňa bol jednoznačne viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z. Svojím rozhodnutím súd prvého stupňa de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity. Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Svojimi úvahami súd neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré je základom štandardu ochrany základných práv v Európe. Žalobca taktiež namietal, že súd sa nezaoberal znaleckým posudkom, ktorý mu predložil.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (v ďalšom len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (v ďalšom len „O.s.p.“), preskúmal rozsudok v rozsahu, v akom bol napadnutý, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 a 2 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 12.10.2015 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na zistený skutkový stav správne aplikoval právne predpisy a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a v súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu dopĺňa:

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom (čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012).

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.08.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako by došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z., ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 01.09.2005.

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, právnou úpravou nebola stanovená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, tak ako mienil žalobca. K zmene došlo a ž s účinnosťou od 01.09.2005. Podľa prechodných a záverečných ustanovení účinných od 01.09.2005 k zákonu č. 233/1995 Z. z. konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005, ak ods. 2 neustanovuje inak (ods. 1 § 238).

Súd prvého stupňa z listinných dôkazov exekučných spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou zistil, že všetky exekučné konania boli začaté pred 01.09.2005, čo znamená, že nie je pravdivým tvrdenie žalobcu o tom, že exekučný súd nedodrжал lehotu, ktorú mu ukladá zákon na rozhodnutie o zmene exekútora. Exekučné konania boli totižto začaté pred účinnosťou zákona, ktorým bola žalobcom tvrdená 30 dňová lehota upravená, čo znamená, že nebolo ani zákonnou povinnosťou súdu o zmene exekútora rozhodnúť v lehote 30 dní. Nebol tak preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa aj v tom, že je povinnosťou pôvodného súdneho exekútora vykonávať úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda v príčinnej súvislosti s prípadným nerozhodnutím o zmene exekútora ani nemôže dôjsť k vzniku majetkovej škody ako mienil žalobca.

K odvolacej námietke žalobcu k tomu, že ako dôkaz vzniku škody predložil znalecký posudok, ktorý vypracoval znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorým má byť jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku a súd prvého stupňa nevykonal dostatočne dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom, odvolací súd konštatuje, že znalecký posudok mal by v konaní význam iba vtedy, ak by žalobca preukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, preto nebolo dôvodné sa odvolacími námietkami, týkajúcimi sa znaleckého posudku, zaoberať.

Z uvedených dôvodov preto súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že žalobca nepreukázal existenciu zákonných podmienok na priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje odvolací súd za správne, a preto ho postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, a to v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. Aj keď v odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, tento nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca takýto návrh tiež nepodal, ale vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, by mu náhrada trov konania ani nemohla byť priznaná. Preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nebol podaný zo strany žiadneho účastníka konania návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania. Keďže ide o návrhové konanie, súd bez takéhoto návrhu o trovách odvolacieho konania sám rozhodovať nemohol.

Uznesením č.k. 9C/449/2012-78 zo dňa 29.05.2015 súd prvého stupňa vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 20 eur. Poplatok bol vyrubený podľa položky č. 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (v ďalšom aj len „Zákon o súdnych poplatkoch“). Pri stanovení výšky súdneho poplatku vychádzal súd z ceny poplatkového úkonu v sume určenej podľa ustanovenia § 7 Zákona o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca. Namietal, že uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, ktorým je odôvodnenie. Poukázal na znenie ustanovenia § 169 ods. 1 O.s.p. Podľa žalobcu uznesenie neobsahuje žiadne dôvody skutkové a právne, ktoré viedli súd k vydaniu tohto uznesenia. Žalobcovi bol vyrubený súdny poplatok vo výške 20 eur za podané odvolanie. Súd však uviedol, že súdny poplatok je vyrubený v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa položky 7a sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, nie ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke č. 1 sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca uviedol, že podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu, súd nie je podľa neho oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil s poukazom na ustanovenie § 210a O.s.p.

Odvolací súd na základe odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu dôvodné nie je.

Súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom bolo do novelizácie Zákona o súdnych poplatkoch zákonom č. 286/2012 Z. z. podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené. S účinnosťou od 1.10.2012 bolo na základe novely Zákona o súdnych poplatkoch vykonanej zákonom č. 286/2012 Z. z. ust. § 4 ods. 1 písm. k/ vypustené.

Z ustanovenia § 18ca zák. o súdnych poplatkoch v súvislosti s účinnosťou novely Zákona o súdnych poplatkoch vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu Zákona o súdnych poplatkoch, s poukazom na znenie ustanovenia § 1, § 5 tohto právneho predpisu.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý, alebo ak je v sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.9.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.9.2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z. z.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30.9.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.9.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30.9.2012.

Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom od 1.10.2012 sa zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom platí súdny poplatok vo výške 20 eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia odvolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobcu v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania a od 1.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobcovi povinnosť

zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa § 6 ods. 2 veta druhá Zákona o súdnych poplatkoch položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov.

Vychádzajúc z uvedeného, pokiaľ súd prvého stupňa uznesením č.k. 9C/449/2012-78 zo dňa 29.05.2015 uložil žalobcovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie, rozhodol správne, a preto odvolací súd toto uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.